

Ένας γανός ελέ ντας

Έναν καιρό και α φορά...όχι και πολύ παλιά ένας ελέ

 ντας, ένας πολύ γανός ελέ ντας πεινούσε

και πεινούσε και όλο πεινούσε και σκεφτόταν: “Πώς να γε σω το

 ίμαργο στομάχι μου;” Και με ας ιδέα εινή του ήρθε:

“Θα διοργανώσω διαγωνισμό μαγειρικής με

πολ δωράκια για το καλύτερο γητό. Κριτής θα

είμαι εγώ και έτσι θα δοκιμάσω ό τα γητά!”

Έτσι, λοιπόν, έβγαλε ανακοίνωση για την ημέρα του διαγωνι-
σμού. Και η ημέρα δεν άργησε να έρθει.

Ο ελέ ντας φό σε το φ| σκο δερωμέ

νο πουκάμισό του και δύο καπέ στο κε λι. Με πο

λύχρωμη κορδέ και πολ   μπάκια στόλισε

ένα τεράστιο τραπέζι και περίμενε με ό ξη πολλή τους

διαγωνιζόμενους.

Άρχισαν να καταφτάνουν ζώα του δάσους, της ζούγκ ,

της θά σσας. Κι έφερναν πολ γητά...και
το τεράστιο τραπέζι του ελέ ντα γέ σε: κές
δα, ματοσα τα με μπόλι
κο δι, βίθια, χανο λμάδες...
Ο ελέ ντας έ γε, έ γε τόσο πολύ που έσπα
σε η κα κ που καθόταν. “Φτάνει...φτάνει...δεν
μπορώ να ω άλλο!”

“Θέλουμε τον νικητή. Θέλουμε το βραβείο! Φώναξαν τα ζώα.
“Νικητής του διαγωνισμού είναι _____ .
Διάλεξε ένα ζώο που το όνομά του περιέχει νότα.
Τοποθέτησε το όνομα της νότας για να διαβάσεις τη λέξη.
Ξέχασες τις νότες; Χρειάζεσαι λίγη βοήθεια.

Δες στο παρακάτω πεντάγραμμο τη θέση κάθε νότας:

